Vonnisnummer / Griffienummer / 3130/2022
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 12 september 2022
Naam van de beklaagde
Systeemnummer parket **20CO12387** Dossiernummer **22D001060** Notitienummer parket **DE/D/66/WI/100100/2020**

rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, sectie correctionele rechtbank

Kamer D13M

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het openbaar ministerie en:

EISER TOT HERSTEL:

Wooninspectie Oost-Vlaanderen
met maatschappelijke zetel gevestigd te 9000 Gent , Koningin Maria Hendrikaplein 70 bus 96

eiser tot herstel, vertegenwoordigd door meester advocaat te loco meester advocaat te

BURGERLIJKE PARTIJ:

Gemeente dienst Wonen & Ondernemen
ingeschreven te

burgerlijke partij, vertegenwoordigd door haar gevolmachtigde Afdelingshoofd Wonen & Ondernemen

tegen:

BEKLAAGDE:

RRN

geboren te op
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

beklaagde, die verstek laat gaan

1. TENLASTELEGGINGEN

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek:

A een woning of specifieke woonvorm die niet voldoet aan de vereisten van artikel 5 § 1 Vlaamse Wooncode verhuren, te huur stellen of ter beschikking stellen
als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een woning of een specifieke woonvorm, als vermeld in artikel 5 § 3 lid 1 van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, die niet voldoet aan de vereisten en normen, vastgesteld met toepassing van artikel 5 van voornoemd Decreet, rechtstreeks of via tussenpersoon, te hebben verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning, **namelijk**

In het pand gelegen te kadastraal gekend als eigendom van geboren te op voor 1/2e in blote eigendom en van geboren te op 01.01.1928 voor 1/2e in volle eigendom en voor 1/2e in vruchtgebruik, beiden wonende te verleden bij aankoopakte van 08.06.1988 door notaris ;

1 Een ongeschikte en onbewoonbare woning (woning 1) te hebben verhuurd aan

te op 9 januari 2020 (St. 1)

2 Een ongeschikte en onbewoonbare woning (woning 21) te hebben verhuurd aan

te op 9 januari 2020 (St. 1)

3 Een ongeschikte en onbewoonbare woning (woning 22) te hebben verhuurd aan

te op 9 januari 2020 (St. 1)

4 Een ongeschikte en onbewoonbare woning (woning 21) te hebben verhuurd aan

te op 15 december 2020 (St. 81)

(art. 2 § 1, 31°, en 20 § 1 lid 1 Decreet 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode)

B
Als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een niet-conforme of overbewoonde woning rechtstreeks of via tussenpersoon te hebben verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning, **namelijk**

In het pand gelegen te kadastraal gekend als
eigendom van geboren te op voor
1/2e in blote eigendom en van geboren te op
01.01.1928 voor 1/2e in volle eigendom en voor 1/2e in vruchtgebruik, beiden wonende te
verleden bij aankoopakte van 08.06.1988 door notaris

Een niet-conforme woning te hebben verhuurd aan

(art. 3.34. Vlaamse Codex Wonen van 2021)

te op 5 april 2021 (St 88)

* * *

2. PROCEDURE

De rechtbank nam kennis van de dagvaarding door het openbaar ministerie waardoor de zaak aanhangig werd gemaakt bij de rechtbank.

De dagvaarding werd overgeschreven op het bevoegde kantoor Rechtszekerheid op 16 december 2021.

De zaak werd behandeld op de openbare terechtzittingen van 3 januari 2022 en 13 juni 2022

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde de aanwezige partijen.

Beklaagde was niet aanwezig op de beide zittingen en liet zich evenmin vertegenwoordigen alhoewel hij rechtsgeldig werd gedagvaard op zijn adres op 30 november 2021.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1 Overzicht van de feiten

1.
De woning in de in betreft een pand met zeven zelfstandige verhuurde woningen. Het pand is eigendom van en elk voor de helft.

Bij een controle op 29 maart 2019 stelde de woningcontroleur van het agentschap Wonen Oost-Vlaanderen ter plaatse na een klacht van de huurder van woning 22 vast dat de woning niet voldeed aan de minimale kwaliteitsvereisten. De woning behaalde een totaal van 88 strafpunten op het technisch verslag. De woning werd op 27 juni 2019 ongeschikt en onbewoonbaar verklaard door de burgemeester.

Aangezien het pand nog steeds bewoond werd, ging de wooninspectie op 9 januari 2020 ter plaatse.
Vier woningen waren niet toegankelijk om een kwaliteitsonderzoek uit te voeren. Het gebouw had een totaal van 30 strafpunten. Bij deze controle werd door de wooninspectie vastgesteld dat er in alle zeven woningen talrijke gebreken waren: in woning 1 waren er 34 strafpunten, in woning 11 waren er 30 strafpunten, in woning 12 waren er 30 strafpunten, in woning 13 waren er 30 strafpunten, in woning 21 waren er 34 strafpunten, in woning 22 waren er 54 strafpunten en in woning 23 waren er 30 strafpunten.

De drie woningen die werden bezocht (1, 21 en 22) waren onbewoonbaar gelet op de ernstige gezondheids- en veiligheidsrisico's. In woning 1 werd onder meer schimmel vastgesteld aan de muren en waren er aanraakbare delen onder stroom. In woning 1 en 21 was er een niet waterdicht verlichtingstoestel aanwezig in de beschermde zone van het bad. In woning 22 was er schimmelvorming op de plafonds en muren, sloten verschillende ramen niet meer goed af, was er geen verluchtingsmogelijkheid in de slaapkamer en zaten er kakkerlakken in de keuken. In geen van de drie woningen waren er rookmelders aanwezig.

De huurder van woning 1, kon niet verhoord worden omwille van taalbarrière. Ze maakte wel duidelijk dat ze er al vier jaar woonde en wou verhuizen omwille van vochtproblemen en ongedierte. Wanneer het regende werden de bedden in de slaapkamers nat. De eigenaar beloofde te herstellen, maar deed niets.

De huurder van woning 21, werd verhoord. Ze verklaarde dat ze samen met in de woning woonde sinds november 2018 De eigenaar beloofde herstellingen te doen, maar deed dit niet. Ze had een aanvraag ingediend voor een sociale woning.

De huurder van woning 22, werd verhoord. Hij verklaarde dat hij er alleen woonde sinds februari 2018. De eigenaar kwam elke maand langs en kwam dan ook binnen in de woning. De eigenaar loste de problemen niet op en zei dat hij moest vertrekken. Hij was niet tevreden over de woning: er was vocht en zijn kinderen konden niet langskomen omdat de woning niet gezond was. Hij was op zoek naar een andere woning via het

2.
De wooninspectie leidde een herstelvordering in bij het parket.

Een geactualiseerde herstelvordering werd overgemaakt op 9 september 2021.

3.

verklaarde dat het was die zich bezig hield met de verhuur.

verklaarde op 15 december 2020 dat een deel van de herstellingswerken reeds werd uitgevoerd. Hij had niet alle aanpassingen gedaan omdat hij van mening was dat sommige door de huurders zelf moesten gebeuren. Alle huurders bevonden zich nog in de appartementen. Hij ging de wooninspectie zo snel mogelijk contacteren voor een hercontrole.

4.
De wooninspectie had op 8 maart 2021 nog geen melding van herstel ontvangen. De gemeente liet weten dat er een melding was van een nieuwe verhuring van woning 21 (inschrijving Rijksregister). De woning 21 werd vanaf 15 december 2020 verhuurd aan

De gemeente maakte later nog melding van een nieuwe huur vanaf april 2021. De gemeente bezorgde het huurcontract. Vanaf 5 april 2021 werd een woning verhuurd aan Uit de overeenkomst kon niet opgemaakt worden over welke woning het precies ging.

Op 22 juni 2021 werd ambtshalve en zonder melding van herstel overgegaan tot een hercontrole van de woningen in de De wooninspectie kon vier van de zeven woningen controleren. Het gebouw had 1 klein gebrek in categorie 1, 1 ernstig gebrek in categorie 2 en geen gebreken van categorie 3. Alle woningen hadden gebreken van categorie 2 en/of 3 en waren niet conform.

5.
Er werd een mail gevoegd van 17 december 2021 waarin een huurster meldde dat de mazoutketel defect was en ze met haar gezin in de kou zat. De verhuurder zou het gebrek kennen en niets doen.

3.2 Bespreking van de schuldvraag

1.
Beklaagde moet zich voor de rechtbank verantwoorden wegens de verhuur van vier woningen die niet in overeenstemming waren met de minimale woonkwaliteitsvereisten en normen en de verhuur van een niet-conforme woning.

2.
De tenlastelegging A heeft betrekking op het als verhuurder, eventuele onderverhuurder of persoon die een woning ter beschikking stelt, verhuren, te huur stellen of ter beschikking stellen van woningen of een specifieke woonvorm als vermeld in artikel 5, § 3, eerste lid van de toenmalige Vlaamse wooncode, die niet voldoen aan de vereisten en normen, vastgesteld met toepassing van artikel 5 Vlaamse wooncode. Het betreft een inbreuk op de regels inzake de woonkwaliteit.

De decreten over het Vlaamse woonbeleid werden gecodificeerd op 17 juli 2020 bij artikel 2 B.Vl.Reg. 17 juli 2020 (BS 13 november 2020) in de Vlaamse Codex Wonen van 2021 (art 1). De Vlaamse wooncode werd mee gebundeld.

Sinds 1 januari 2021 is de woningkwaliteitsbewaking gebundeld in boek 3 van de Vlaamse Codex Wonen. Artikel 3, § 1, derde lid, Vlaamse Codex Wonen van 2021 bepaalt de veiligheids- gezondheids- en woningkwaliteitsnormen, zoals die tot 1 januari 2021 vermeld waren in artikel 5, § 1, Vlaamse wooncode.

Op grond van artikel 3.1, § 1, derde lid, Vlaamse Codex Wonen van 2021 zijn de mogelijke gebreken onderverdeeld in de volgende drie categorieen:
1°gebreken van categorie I: kleine gebreken die de levensomstandigheden van de bewoners negatief beinvloeden of die potentieel kunnen uitgroeien tot ernstige gebreken;
2°gebreken van categorie II: ernstige gebreken die de levensomstandigheden van de bewoners negatief beïnvloeden maar die geen direct gevaar vormen voor hun veiligheid of gezondheid, waardoor de woning niet in aanmerking zou komen voor bewoning;
3°gebreken van categorie III: ernstige gebreken die mensonwaardige levensomstandigheden veroorzaken of die een direct gevaar vormen voor de veiligheid of de gezondheid van de bewoners, waardoor de woning niet in aanmerking komt voor bewoning.

De strafbaarstelling voor inbreuk op de gestelde vereisten is sinds 1 januari 2021 vervat in artikel 3.34, eerste lid, Vlaamse Codex Wonen van 2021 en luidt: *"Als een niet-conforme of overbewoonde woning rechtstreeks of via tussenpersoon wordt verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning, wordt de verhuurder, de eventuele onderverhuurder of diegene die de woning ter beschikking stelt, gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een geldboete van 500 tot 25.000 euro of met een van die straffen alleen."*

Op 9 januari 2020 en 22 juni 2021 stelde de wooninspectie ernstige gebreken en verhuur vast in de woningen 1, 21 en 22 in de namelijk gebreken van thans minstens categorie II, zoals hiervoor vermeld. De betrokken woningen waren ook onbewoonbaar omwille van de ernstige gezondheids- en veiligheidsrisico's. De woningen waren aldus ook onder de nieuwe regelgeving op 9 januari 2020 en 15 december 2020 in elk geval niet conform.

De ten laste gelegde feiten van de tenlastelegging A.1, A.2, A.3 en A.4 zijn aldus sinds 1 januari 2021 strafbaar gebleven. De strafmaten zijn dezelfde gebleven.

3.
Gelet op de duidelijke vaststellingen van de wooninspectie op 9 januari 2020 en 22 juni 2021 en de gevoegde huurovereenkomsten, staat het vast dat er door beklaagde woningen werden verhuurd die niet voldeden aan de minimale kwaliteitsvereisten en niet conform was.

Alle tenlasteleggingen zijn bewezen.

3.3 Straftoemeting

1.
De rechtbank legt voor beklaagde overeenkomstig artikel 65, eerste lid Strafwetboek één straf op voor de feiten van de tenlasteleggingen A.1, A.2, A.3, A.4 en B samen, met name de zwaarste.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklaagde zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank die kent.

De straf heeft niet alleen een vergeldende functie, ze moet ook preventief werken: ze moet beklaagde ertoe aanzetten in de toekomst geen misdrijven meer te plegen.

2.
De regelgeving over het Vlaamse woonbeleid beoogt onder meer het waarborgen van het fundamenteel recht op menswaardig wonen. Personen die onroerende goederen verhuren moeten bij de verhuur of terbeschikkingstelling van woningen de door de overheid opgelegde kwaliteitsnormen en – vereisten strikt naleven en mogen niet besparen op investeringen hiertoe. Beklaagde werd reeds in 2019 geconfronteerd met een onbewoonbaarverklaring. Niettemin zette hij de verhuur verder. Uit de vaststellingen op 22 juni 2021 blijkt dat er nauwelijks verbeteringen werden aangebracht ondanks de verschillende aanmaningen. Beklaagde gedroeg zich aldus erg hardleers en blijft op die wijze vermogensvoordelen creeren door het plegen van misdrijven. Een ernstige bestraffing om beklaagde aan te zetten tot gedragswijziging dringt zich aldus op.

3
Beklaagde is en werd reeds vijftien maal veroordeeld wegens verkeersinbreuken. Gelet op zijn verstek heeft de rechtbank geen zicht op zijn huidige sociale situatie en zijn intenties voor de toekomst, in het bijzonder wat betreft de verhuur van zijn woningen.

Gelet op de ernst van de feiten, de talrijke verhuur van woningen en het niet vastgestelde herstel, is een geldboete van 1.500 euro passend en noodzakelijk om herhaling te voorkomen.

4. HERSTEL

1.
Uit niets blijkt dat de woningen in de intussen zouden zijn hersteld Bij de ambtshalve controle op 22 juni 2021 bleek dit alvast niet het geval en de mail van een huurder van 17 december 2021 doet ook weinig beterschap vermoeden, integendeel. In die omstandigheden vraagt de wooninspectie nog steeds het herstel, namelijk het principieel herstel, dit is het uitvoeren van de nodige renovatie-, verbeterings- of aanpassingswerken zodat de woningen conform zijn aan de veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsvereisten bedoeld in artikel 3.1 Vlaamse Codex Wonen 2021, binnen de 10 maanden onder een dwangsom van 150 euro per dag vertraging. De wooninspecteur vraagt om het vonnis uitvoerbaar bij voorraad te verklaren.

Ter zitting van 3 januari 2022 sloot de zich aan bij de herstelvordering.

2.
De herstelvordering van de wooninspecteur is wettig, niet kennelijk onredelijk en dient te worden toegestaan.

De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van beklaagde om effectief zelf tot herstel over te gaan of over te laten gaan. Een vrijwillige uitvoering van de opgelegde herstelmaatregelen verdient vanuit het oogpunt van het algemeen belang de voorkeur, gezien een ambtshalve uitvoering van de herstelmaatregelen kosten voor de gemeenschap veroorzaakt, waarbij er geen enkele zekerheid bestaat over de recuperatie van deze kosten.

Beklaagde krijgt een voldoende lange hersteltermijn vooraleer de dwangsom verbeurt, terwijl de hersteltermijn pas loopt vanaf het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis.
Een hersteltermijn van 10 maanden is voldoende.

Een dwangsom van 100 euro per dag vertraging is naar het oordeel van de rechtbank passend om beklaagde ertoe aan te zetten het opgelegde herstel uit te voeren.

De lange tijd waarin beklaagde al kon overgaan tot het volledige herstel van het pand en de ruime termijn die hem hiertoe nog wordt verleend, brengt mee dat er geen reden is om bij toepassing van artikel 1385bis, laatste alinea, Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna de beklaagde pas de dwangsom zal kunnen verbeuren.

De rechtbank machtigt de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen van tot ambtshalve uitvoering over te gaan, voor het geval het herstel niet binnen de gestelde termijn wordt uitgevoerd, overeenkomstig artikel 3.47 Vlaamse Codex Wonen (in plaats van het vroegere artikel 20bis, § 7, eerste lid, Vlaamse Wooncode).

De rechtbank machtigt de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen van de ook om de eventuele kosten van herhuisvesting, bedoeld in artikel 3.33 Vlaamse Codex Wonen, te verhalen op beklaagde (art. 3.48 Vlaamse Codex Wonen, in plaats van het vroegere artikel 20bis, § 8, eerste lid, Vlaamse Wooncode).

Er zijn gelet op het verstek en nu niet blijkt dat beklaagde de verhuring van niet-conforme woningen heeft stopgezet voldoende redenen om de uitvoerbaarheid bij voorraad van de beslissing over de herstelvordering te bevelen.

5. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

1.

stelde zich burgerlijke partij lastens beklaagde. Deze vordering is tijdig en regelmatig. Ze is ontvankelijk.

De gemeente vordert een provisionele vergoeding van 1 euro.

2.
Krachtens de artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek, is degene die door zijn schuld aan een ander schade berokkent, verplicht deze schade integraal te vergoeden, wat impliceert dat de benadeelde teruggeplaatst wordt in de toestand waarin hij zich zou hebben bevonden indien de daad waarover hij zich beklaagt, niet was gesteld. Degene die schadevergoeding vordert moet bewijzen dat er tussen de fout en de schade, zoals die zich heeft voorgedaan, een oorzakelijk verband bestaat; dit verband veronderstelt dat, zonder de fout, de schade zich niet had voorgedaan, zoals ze zich heeft voorgedaan.

Vermits beklaagde verstek laat, moet de rechtbank enkel nagaan of de vordering van deze burgerlijke partij de openbare orde raakt (cfr. artikel 806 Ger. Wb.).

Van openbare orde is datgene wat de essentiële belangen van de Staat of van de gemeenschap raakt of wat in het privaatrecht de juridische grondslagen bepaalt waarop de economische of morele orde van de maatschappij berust. Het Hof van Cassatie heeft daaraan toegevoegd dat het inwilligen van een kennelijk ongegronde vordering strijdig is met de openbare orde.

De gemeente maakt aannemelijk dat zij schade ondervond door de verhuur van niet-conforme woningen op haar grondgebied door beklaagde. De vordering wordt bijgevolg integraal toegekend.

3.
Omdat de door beklaagde gepleegde misdrijven mogelijk nog andere schade hebben veroorzaakt, houdt de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aan, overeenkomstig artikel 4 van de Voorafgaande Titel wetboek van Strafvordering (art. 4 V.T.Sv.).

6. TOEGEPASTE WETTEN

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlasteleggingen;
Wet van 15 juni 1935, art 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;
Wetb. van strafvordering, art 162, 182, 184, 186, 189, 190, 190ter, 194, 195;
Strafwetboek, art. 2, 38, 40, 65, eerste lid, 66;
Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew. art.36 Wet 07.02.2003; Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (B.S. 30.12.2011), zoals gewijzigd bij B.S. 29.12.2016, art. 59, 60; (opdeciemen);
Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;
W.01.08.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro);
Wet van 17.4.1878, art. 3 en 4; burg. wetb. art. 1382,
Wetb. strafrecht, art.44, 45; (BP).

BESLISSING

De rechtbank beslist **BIJ VERSTEK** ten aanzien van beklaagde en **OP TEGENSPRAAK** ten aanzien van de eiser tot herstel de Wooninspecteur en de burgerlijke partij

OP STRAFGEBIED

De rechtbank:

- verklaart beklaagde **SCHULDIG** aan de feiten van de tenlasteleggingen A.1, A.2, A.3, A.4 en B;
- toepassing makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;
- veroordeelt beklaagde voor deze feiten samen tot een **GELDBOETE** van **12.000,00 EURO**, zijnde een geldboete van **1.500,00 EURO**, verhoogd met 70 opdeciemen (x8);
- zegt dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Bijdragen - vergoeding - kosten

De rechtbank:

- spreekt in hoofde van beklaagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 opdeciemen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiele hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

- legt beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **52,42 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;

- veroordeelt beklaagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **22,00 euro;**

- veroordeelt beklaagde tot de gerechtskosten, tot op heden begroot op de som van **293,35 euro, meer de betekeningskosten van huidig vonnis.**

HERSTEL

De rechtbank:

- beveelt aan op vordering van de wooninspecteur het pand gelegen te integraal te herstellen door de nodige renovatie-, verbeterings- of aanpassingswerken uit te voeren zodat de woningen conform zijn aan de veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsvereisten bedoeld in artikel 3.1 Vlaamse Codex Wonen 2021 zal de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepen van onmiddellijk ervan op de hoogte brengen wanneer hij het herstel vrijwillig heeft uitgevoerd conform artikel 3.46 van de Vlaamse Codex Wonen 2021;

- beveelt dat het herstel zoals hierboven bevolen gebeurt binnen een termijn van tien maanden na het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis, onder verbeurte van een dwangsom van 100 euro per dag vertraging in geval van niet-uitvoering van dit vonnis binnen de gestelde termijn;

- machtigt, voor het geval het pand niet binnen de opgelegde termijn werd hersteld, de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen van ambtshalve in de uitvoering van de bevolen herstelmaatregel te voorzien, met de daaraan verbonden kosten ten laste van de veroordeelde;

- machtigt de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen van om de kosten van eventuele herhuisvesting, bedoeld in artikel 3.33 Vlaamse Codex Wonen, te verhalen op de veroordeelde.

- beveelt de uitvoerbaarheid bij voorraad van de beslissing over de herstelvordering.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank:

- verklaart de vordering van de burgerlijke partij ontvankelijk en gegrond.

- veroordeelt beklaagde om aan de burgerlijke partij een **provisioneel bedrag van 1 euro** te betalen voor de geleden materiële en morele schade.

- houdt de beslissing over de interesten en de kosten en de verdere afhandeling van deze burgerlijke belangen aan.

- houdt de beslissing over de overige burgerlijke belangen aan.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Dit vonnis is in openbare terechtzitting uitgesproken op **12 SEPTEMBER 2022** door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, D13M kamer, samengesteld uit:

rechter, voorzitter van de D13M kamer,

In aanwezigheid van substituut Procureur des Konings,
Met bijstand van griffier

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG O-VL - AFD. DENDERMONDE -